

Lietuvių Balsas

Metai III.

Petrapilis, 1917 m. birželio 4 d.

№ 39 (168).

A.†A.

VERONIKA TAMOŠIŪNAITĖ.

Mirė 1917 metų gegužės 15 dieną, palaidota Petrapilyje Vyborgo kapinėse.

A. a. Veronika ištremta iš tėvynės, Kauno gubernijos, Leliūnų parapijos, Pailgio vienkiemio, daug vargo matė svetimame nepripa-
stame krašte. Nors ir labai stiprią sveikatą turėjo, vienok nepakėlė
didelio vargo ir žiauri mirtis pakirto kai žolelę, dar visai jauną, vos
tik 23 metus amžiaus sulaukusią. Svajojo dar grįžti Lietuvon ir ten
darbuotis. Veronika buvo žinoma visoje apylinkėje gražių lietuviškų
audimų audėja.

Ilsėkis, Varute, svetimose žemelėse!

Nuliūdę broliai, draugės ir draugai.

M. YČO GIMNAZIJOS,
VORONEŽE.Stojamieji egzaminai į vyrų ir merg. gimnazijas
bus Rugsjūčio mėn.; diena bus paskelbta vėliaus.

Prašymai reikia siųsti iš anksto ne vėliau kaip
liepos 15 d. šiuo adresu: r. Воронежъ, Ханю-
тинская 15. Prašyme tur būti aiškiai pasakyta,
ar kandidatas tremtinys — (nė), iš kur kilęs,
kada gimęs, į keltiną klasę nori stoti. Jei tur
metrikus; reikia pridėti jie prie prašymo.

21--1

Petrapilis, birželio 1 d.

Rusijos Lietuvių Seimas.

Vakaro posėdis, gegužės 31 diena.

Susirinkimas, išklausęs Šato nuo Gel-
sinkių karininkų lietuvių ir Nagevičiaus
nuo gydytojų draugijos „Fraternitas“
sveikinimų, vėl svarsto Lietuvos politi-
kos ateities klausimą. Buvo pasakyta
labai rimtai kalbų. Bet čia paduosime
jas žymiai sutrumpinę, tik svarbesnia-
sias vietas.

Martynas Jankus iš Prūsų Lietuvos
apipasakoja bendrais bruožais, pajai-
rindamas faktais, Prūsų lietuvių padė-
jimą dar tolimesiems praėjusi. Jau septyni
šimtai metų gyvenam vokiečių valdžio-
je, daug ko per tą laiką matėm. Vo-
kiečiai spaudė, sloginę lietuvių dvasią.
Nepasisekė. Atsirado lietuvių, kuriems
parūpo neleisti užgęsti galutinai lietu-
vių dvasiai. Pasirodė laikraščiai, bet
jiems iš pradžių sekėsi blogai. „Au-
šra“, kaip tik pradėjo eiti, turėjo vos
75 skaitytojus, kurie mokėjo po rublį.
Gi dabar, paskutiniu metu, Mažosios
Lietuvoj skaitytojų jau 25,000. Vokiečių
tvirtinimas, kad lietuviai išnykę, tai
didžiausia klaida. Nežiūrint to, kad
vokiečių valdžia persekiojo lietuvius ir
jų veikėjus, lietuvių sąmonė augo ir
plėtojosi. Kalbėdamas apie Mažosios
Lietuvos belaisvius lietuvius Rusuose,
pabrėžia jų vargus. Daug vargo ken-
tejom ir kenčiam. Šaukėmės į brolius

lietuvius pagalbos, bet geriausia mums
būtų pagalba, jeigu jus išsivokintumėt
mus grąžinti atgal.

Pabaigus kalbėti, Tumas daro už-
klausimą, kaip žiūrėti Prūsų lietuvių
katalikų kunigus ir tikėjimą.

— Tikėjimas mūsų neskiria, atsako
Jankus, juk Prūsų lietuviams liuterių
tikėjimas buvo primestas, kad tik grei-
čiau juos suvokiėtumėm.

Pakalbėjęs Valaičiui, kalba Tumas.
Jis kalba karštai, jam dažnai ploja. Lai-
svoj Rusijoj gimė laisva, nedidelė lie-
tuvių demokratija, nes Rusijos revoliu-
cinė visuomenė paskelbė laisvės obalsį.
Tik lenkai dar nenori išsižadėti Lietu-
vos, jie jos nepripažįsta, Lietuva esanti
tik poezijoje, vaidinavime, yra tik viena
Lenkų Valstybė. Vokiečiai Lietuvos
nebeatiduos, jie jau susirūpinę, kaip
geriau išnaudojus Lietuvą, visokiais
keliais, kolonizacija, ekspropriacija ir
per bažnyčią, ir jie turi tam šansų. Jie
lietuvius žiūri, kaip į visai ne civili-
zuotą tautą. Kas kita būtų, jeigu Lie-
tuva gautų nepriklausomybę.

Jis čia nupasakoja, kodėl lietuviai
taip mažai žinomi, kodėl Lietuvos klau-
simas toks neišskus. Kaltė viso to,
kad lietuviai neturėjo politikų. Troški-
mas lietuviuose laisvės jau senai augo.
Rusų tik valdžia nedavė lietuviams nei
pajudėti. Bet sielos pajėgų niekas ne-
gali sulaužyti. Ar sulaužė kas jūsų,
kairieji, galybė? Jeigu pas mus yra
obalsis nepriklausomybė, tai mes ir tu-
rim jį visur patys kelti. Jokia demo-

kratija, pati atėjusi, nepasakys: šia
jums lietuviai nepriklausomybė.

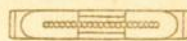
Šlezevičius primindamas Lietuvių
Seimą Vilniuje, kuriame dalyvavo tu-
kstantys lietuvių atstovų, išrinktų lietu-
vių liaudies, pabrėžia, kad jau ir tuo-
met buvo pasakyta, kad Lietuva turi
būti laisva, lietuviai patys privalo spre-
sti savo likimą. Nuo to Seimo tarp
lietuvių augo ir plėtojosi laisvės tro-
škimas. Atgavus spaudą, ir ji daug
padėjo, nežiūrint to, kad spauda ir la-
bai buvo varžoma rusų cenzūros. Karo
metu jau aiškiau iškilo tas laisvės obal-
sis. Mat ir kariaujančios valstybės,
norėdamos patraukti prie savęs mažas
tautas, pasiskelbė kariaujančios už
prispaustą tautas. Tas mestas obal-
sis rado miniose derlingą dirvą. Bet ir
laisvę reikia giliau suprasti. Tegul bus
nors demokratingiausias rusų steigia-
masis susirinkimas, bet jeigu jis pasa-
kys, kad jūs be mūsų negalit savo li-
kimo spręsti, tai jūg vistiek bus laisvės
varžymas. Tegul tik rusams pasisektų
sumušti vokiečius ir paimti kadetams
viršų, gal Rusai vėl būtų monarchija.
Bijoma, kad konservatyviniai lietuvių
elementai nepaimtų viršaus. To bijoti
nėra ko, lai kokią dešimtį metų ir vie-
špataus klerikalai Lietuvoje, bet per tą
laiką liaudis susipras ir pati ims val-
dyti save. Jeigu mes statysim tik ap-
sisprendimo obalsį, tai rusai manys,
kad mes patys nežinom ko mes norim.
Taigi greta to mums reikia statyti du
obalsius apsisprendimo ir nepriklaus-
mybės. Tuomet bus aišku, ko mes
norim. Lietuvos klausimas menkutis,
bet jeigu mes čia esantieji ir ten Lie-
tuvoje pasilikusieji visur šauksime ir
reikalausime laisvės, kad mes patys
norim savo likimą spręsti, turi mūs iš-
girsti.

Aficieris Saladzius, soc. liaud, prašo
žodžio del tvarkos. Jis visai nereika-
lingai daro paklausimą, kam girdi, de-
šinėje ploję, kai Tumas pasakęs, kad
džukas nesuprasiąs žodžių: demokrati-
ja, monarchija ir t. t. Plojami reiškią
džiaugsmą, tai matyti, kad klerikalai
džiaugiasi džukų tamsumu. Kunigų
tarpe girdėti pasipiktinimų, o kairėje
ploja.

Valdemaras. Ilgą ir turiningą kal-
bą pasako profesorius Valdemaras. Jo
kalbos atidžiai klauso visas susirinki-
mas. Jis sako, kad momentas yra
svarbus, atėjo eilė ir mums lietuviams
tarti savo žodį. Principų skirtumo tarp
mūsų nėra, tik keliai prie tų principų

ne visų vienodi. Jau ne paslaptis, kad
yra vadamos tarybos del taikos. Yra
ten svarstomas Lietuvos klausimas. Bet
kas ateis į tą taikos kongresą, vokie-
čių, anglų, rusų, prancūzų militaristai.
Kaip bus išrastas Lietuvos klausimas
taikos kongrese, taip jis pasiliks ilgam
laikui. Bet jeigu taikos kongrese bus
mesta Lietuvos nepriklausomybės idėja
ir mes mokėsime parodyti, kad jau
esam pribrendę, tuomet su mumis skai-
tysis. Kai belgai gavo nepriklausomy-
bę, jų buvo kokių du milijonai, o da-
bar jie išaugo iki 8 milijonų ir yra
pati kulturingiausia valstybė. Apie
Šveicarus tą pat galima pasakyti. Bi-
joti kad Lietuva per daug maža nėra
ko, reikia ją neutralizuoti, kai ji bus
neutralizuota, tuomet ji gal daugiau
kaip šimtą metų gyventi ramiai. Čia
reikia atsiminti Europos valstybių sten-
gimąsi palaikyti lygsvarą. Delei tos
lygsvaros ir šis karas kilo. Vokiečiai
stengėsi būt visos Europos šeiminin-
kais, o paskui ir pasaulio, bet anglai
stovėjo prieš tai. Sakoma, kad mes
dabar turim reikalauti apsisprendimo
teisės, kad Lietuvos Steigiamasis susi-
rinkimas pasakytų ko Lietuva nori. Bet
kas bus iki to laiko, kol įvyks Stei-
giamasis susirinkimas? Argi mūsų
lauks kol mes pasakysim ko mes no-
rim? Svarbiausia gi tas, kad jau pa-
skelbtas apsisprendimo obalsis. Taigi
mes ir apsisprendėm, kad mes norim
nepriklausomybės. Del Lietuvos sienų
negali būti daug ginčų, tą galės pada-
ryti plebiscitas.

Prof. Čisnys kalba apie santykius
su artimiausiais mūsų kaimymais. 11 v.
nakties pasėdį uždaro. Pr. T.

Lietuvių Tautos Tarybos
nutarimas del dalyvavimo Rusijos
Steigiamajam Susirinkime.

Išrinkti „Tarybon į Steigiamąjį
Susirinkimą rinkimų pagrindams iš-
dirbti“ Liet. Tautos Tarybos atsto-
vais Dūmos narys M. Januškevičius
ir St. Šilingas.

Lietuvių Tautos Taryba savo išrei-
škime Laikinajai Vyriausybei 1917 m.
kovo 13 d. nurodė pagrindinį savo rei-
kalavimą pripažinti teisę lietuvių tautai
kaip tinkamai apsispręsti tautos ir po-
litikos reikalais.

Ir Laikinoji Vyriausybė savo dekla-
racijoje 1917 m. gegužės mėn. padėjo
karo baigiamųjų sąlygų pagrindan —
taiką be aneksijų ir kontribucijų vaduo-
jantis tautų apsisprendimu.

Lietuvių tauta, kiek ji gali laisvai
pasisakyti, ne kartą yra reikšusi tikrą
veržimąsi būti laisvai tautos ir politikos
reikalais, o tatau aišku:

- 1) iš 1905 m. Didžiojo Lietuvių Sei-
mo Vilniuje nutarimų;
- 2) iš visų keturių Dūmų lietuvių at-
stovams įsakymų-reikalavimų;
- 3) iš lietuvių atstovų išreiškimų Val-
stybės Dūmoje;
- 4) iš visos eilės lietuvių suvažiavi-
mų ir organizacijų rezoliucijų, ir
- 5) iš Šiaurės Amerikos Jungtinių
Valstijų lietuvių kolonijos deklaracijos,
įteiktos prezidentui Vilsonui ir visų Eu-
ropos valstybių pasiuntiniams pripa-
žinti Lietuvą nepriklausoma valstybe.

Be to, reikalavimus, kad pasaulio
valstybės pripažintų, Lietuvai nepri-
klausomybę, pastatytas ir visų politi-
kos okupuotos Lietuvos partijų.

Atsižvelgdama į augščiau pasakytą
ir pripažindama, kad Lietuvos dalykai,

užėmus ją centro valstybių kariuomenei, yra sąryšyje su būsimosios Europos taikos sąlygomis, vadinasi, Lietuva yra visų valstybių sprendinys, — Lietuvių Tautos Taryba randa, kad Rusijos Steigiamasis Susirinkimas, kuriam šaukti jau imama dirbti, teturės pripažinti Lietuvių tautai teisę visa pilnuma apsispręsti savo valstybinį gyvenimą Lietuvos Steigiamajame Susirinkime, jei toji teisė nebus Laikinios Vyriausybės pripažinta prieš sušauksiant Rusijos Steigiamąjį Susirinkimą.

Bet atsižvelgdama į tai, kad Rusijoje yra nuolatinių kolonijų lietuvių, kurie būdami Rusijos piliečiai, suinteresuoti, kad Rusijoje įsigalėtų naujo demokratinio sutvarkymo pagrindai ir drauge yra reikalinga, kad būtų vykdomi jų tautos ir kultūros reikalai, Lietuvių Tautos Taryba, ta lietuvių centralinė organizacija Rusijoje, randa būtinai reikalinga siūsti savo atstovų Tarybą į Steigiamąjį Susirinkimą rinkimų pagrindams išdirbti.

Lenkų kreipimasis ir lietuvių atsakymas.

Gegužės mėn. 12-tą d. Lietuvių Tautos Taryba gavo laišką su V. Dūmos nario V. Bańkovskio parašu. Lietuvių Tautos Taryba šitą laišką apsvačius gegužės mėn. 19 d. nutarė duoti tam tikrą atsakymą. Abu laišku spauzdiame.

Lietuvių Tautos Tarybai.

1917 m. balandžio mėn. 17 d. Petrapilyje susidarė Laikinis Lietuvos ir Gudijos lenkų srovių ir grupių Blokas. Bloko tikslas, be ko kita, atstovauti Lietuvos ir Gudijos (Bielarusijos) lenkų visuomenei jos santikiuose su tautomis bendrai gyvenančiomis tame krašte.

Laikinis Bloko Komitetas todėl laiko savo pareigą duoti žinią apie bloko susidarymą broliams lietuviams ir ta proga išreikšti gilią savo viltį, jog nusistovės ir išsiplėtos santarvė tarp visų bendrai Lietuvoje ir Gudijoje gyvenančių tautų, kita kitaip pripažįstant pilną laisvę tautiškai apsispręsti, proporcingai atstovauti ir visaip užtikrinti tautinės mažumos teises. Laikydami politinės išminties ir istorijos tradicijų, mielai jausdami brolystę su tautomis, bendrai gyvenančiomis mūsų Tėvynėje, esame pasiruošę eiti drauge su jumis, petis į petį stoti į bendrą darbą nepriklausomos Lietuvos ir Gudijos atečiai sulig obalsio: „Laisvi su laisvais, lygūs su lygiais.“

Laikinojo Lietuvos ir Gudijos lenkų srovių ir grupių Bloko Komiteto Pirmininkas.

V. Bankovskis.

Lietuvos ir Gudijos lenkų srovių ir grupių Bloko Laikinajam Komitetui.

Gegužės m. 19 d. Lietuvių Tautos Taryba skaitė „Lietuvos ir Gudijos lenkų srovių ir grupių bloko Laikinojo Komiteto“ laišką.

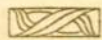
Lietuvių Tautos Taryba su džiaugsmu priėmė mintį, laiške išreikštą, kad naujas „Lietuvos ir Gudijos Lenkų Komitetas“ yra pasiruošęs eiti drauge su mumis mūsų žygyje dėl savarankumo Lietuvos ateities. Šita žinia Lietuvių Tautos Tarybai buvo ypač džiaugsminga dėlto, kad ligi šiol savarankės Lietuvos obalsis buvo keliamas vienu lietuviu. Šiandien ir jūs prie šito obalsio prisidedate. Jūs lengviau bus jį įvykinti.

Lietuvių Tautos Taryba, Jūsų laišką skaitydama prisiminė, kad jinau jau pirmą savo posėdį — kovo m. 13 d. š. m. — išreiškė pagrindinę Demokratinės Lietuvos surėdymo mintį: — Lietuva turi būti laisvų tautų laisvoji šalis, ir tam pačiam posėdyje, tiesdama pamatus Laikinam Liet. Valdomajam Komitetui, pasirinko proporcingą Lietuvos tautų atstovystę. Taigi belieka pažymėti, kad ir jūs ir mes čia esame vieningai.

Lietuvių Tautos Taryba laiko savo pareigą pažymėti, kad Lietuvių Tauta visuomet gaivino mintį savarankės Lietuvos etnografinių ryšių su neišvengtinu ekonominiu korektyvu. Tokiu

būdu Lietuvių Tauta yra priešinga istoriniam Lietuvos ryšių supratimui, taigi šiuo tarpu ir Lietuvos likimo su Gudijos likimu jungimui. Pranešdama apie tai, Lietuvių Tautos Taryba klausia Jus ar nerastumėt būdo, kuriuo galima būtų, šitokių būsimosios Lietuvos supratimu, pradėti senai laukiamas Lietuvos ir Lietuvos Lenkų bendras darbas politiniam Lietuvos atgaivinimui.

Lietuvių Tautos Tarybos Pirmininkas.

Karininkų lietuvių balsai ir reikalai.

Skaitydamas „Lietuvių Balsą“, 25-me numeryje radau didžiai svarbų kariuomenės gydytojų ir kariuomenės medicinos akademijos studentų draugijos „Fraternitas Lithuanica“ sumanymą — organizuoti lietuvių kareivių pulkus. Mes iš Užkaukazės 1-mojo pulko, 2-jo batalijono lietuviai kareiviai karštai sveikinam ir pritariam šios draugijos sumanymui — organizuoti lietuvių kareivių pulkus. Lauksima, kad tik greičiau tai įvyktų.

Kareivis Albinas Varkalis.

Prašau labai man pranešti, ar nėra suorganizuotos kokios lietuvių tautinės kariuomenės dalies. Baigdamas mokyklą noriu įstoti į tokią dalį — batalijoną arba pulką.

Junkeris M. Kriščiūnas.

Kreipdamasis į jus, prašau patarti kaip lietuviui. Aš prašau pranešti tuojau: dabar yra daroma lenkų armija. Aš esu mažoje dalyje ir nežinau kas daryti.

Danasevičius.

Metas ruoštis.

Nebe toli ta valanda, kada karas turės pasibaigti, taigi mes turim iš anksto prisirengti paimti tvarkyti ir valdyti savo kraštą. Tad nereikia mums kviešti į talka svetimtaučius. Simtai klausimų bus iškelti ir reikalaus įvykinti gyvenime, tūkstančiai sugriautų ir sudegintų ūkių, didžiausi laukai, išvagoti apkasais, reikalaus darbo ir lėšų. Kad būtų savo krašto tikri šeimininkai, mums reikia iš karto paimti į savo rankas prekybą ir pramonę. To mes negalėsime padaryti tuščiomis rankomis be organizacijos, be žmonių, išsilavinusių šia sritimi. Mums reikės gal kiekviename valsčiuje akininkų kuopelių, skolinamųjų taupomųjų kasų, vartotojų draugijų. Mūsų valstiečiai gerai supranta jų reikalingumą ir noromis prisidės prie jų, jei draugijos bus tinkamai vedamos. Nė didelis mūsų inteligentų skaičius darbuojasi prekybos, pramonės, ūkio srityse, o specialistų visai mažai. Dabar metas, kad mūsų inteligentai, kurie norės darbuotis šiose srityse, susipažintų su tais klausimais bei praktika, kad jie parvažiavę veiktų tam tikra programa. Geriausias būdas prasilavinti — steigimas paskaitų kursų. Su lektorais, manau nebūtų taip sunku: jei neatsirastų iš visų šakų lietuvių, tai galima būtų pakviesti rusai. Kitos tautos šioje srityje daug jau nuveikė; ar ne metas ir mums pagalvoti. Gana raginimo, jau metas ruoštis į patį darbą. Gana peštynių tarp partijų: mes turim atminti, kad mes pirmiausia lietuviai ir tėvynės reikalai turi būti pirmoje vietoje.

Vaskeles.

Korespondencijos.

SIMFEROPOLIS.

Sekmadienį gegužės 7 d. buvo atlikta iškilmingai Lietuvių šventė. Simferopolio Katalikų bažnyčia buvo pa-

puošta žaliuynais ir tautos spalvų vėliavomis. Susirinko labai daug lietuvių tremtinių iš visų apylinkių ir ne daug vietinių gyventojų lietuvių taip pat ir kareivių. Bažnyčia buvo kupina žmonių; buvo tarp lietuvių ir svetimtaučių. Prie altoriaus buvo iškelta didelė graži lietuvių spalvų vėliava su vytytu, gražiai pataisyta p. B. Ambrozevičienės ir Cecilijos Bindokytės, O. Vitkauskytės ir A. Juzaitės. Bažnyčios durys irgi buvo papuoštos vytyti. Prasidėjus 11 valandai vietinis kunigas Šubertas vokiety iš sakyklos pasakė lenkiškai ir vokiškai apie sunkią Lietuvos praeitį ir kaip lietuvių persekiojo rusų caro valdžia. Lietuvio kunigo Simferopolioje nėra. Prieš mišias vietinis vargoninkas K. Basukas sugrojo, tam tyklui susirinkusiam chorui giedant, Lietuvos himną „Lietuva Tėvynė mūsų“. Taip pat tai šventei atvažiavęs padėjo giedoti Marijupolio choro vedėjas Stanislovas Jančauskis. Po Hymno choras giedojo lotyniškai mišias. Ta diena daug žmonių sujūdino širdis, nes buvo visiems smagu, sulaukus tokios šventės, nie kada nematytos ir laisvos. Po mišių šventoriuje susirinko daugelis žmonių — visi linksmi, pakelta dvasia. K. Oliaka trumpai apsakė apie Lietuvos istoriją ir sunkų padėjimą prie caro valdžios, kad net daug iš sulenkėjusių lietuvių graudingai apsišerkė. Apsiašarojęs toksai stipriai aplenkėjęs Juozas Rakauskas paaukojo 25 rublius; taip pat vienas vokiety dvarininkas Šneideris labai karštai pamilo lietuvių žadėjo visada padėti lietuviams. Žmonės buvo pasipuošę lietuviškais ženkais prie krūtinės. O Vitkauskytė paaukojo daugiausiai ne šimtą atvirukų su lietuviškais paveikslais ir tautos dainėmis. Daugiausia darbo padėjo B. Ambrozevičienė, Cecilija Bindokytė, O. Vitkauskytė ir A. Juzaitė. Geistina būtų, kad minėtusios veikėjos sutaisytų bent kokį lietuvių vakarėlį su vaidinimu, dainomis ir žaidimais. Reikia linkėti ir dėkoti širdingiausiai visiems, padėjusiems daug vargo nuvargintai Lietuvai taip toli svetimose Rusijos ir totorių šalyje.

Staskeles.

STRUGAI (Petrap. gub.).

Struguose yra daugiau ne 300 lietuvių tremtinių. Iš skyrus keliš, visi kiti gelžkelio tarnautojai. Algas gauna nors ir neperdideles, bet vis tik daug yra tokių, kurie gali visai išgyventi. Bet čia ir pasirodo visai kas kita. Kas turi „geresnes akis“, kaip sako, tai tas gauna ir iš komiteto, nežinurint, koksai jo padėjimas ir kokia alga. Kiti, nepasitenkindami šiuo, važiuoja Pskovą (bilietus gauna dykai, kaip gelžkelio tarnautojai), kad ten vėl gaus pašalpos. Kiek teisingos kalbos, prisiekia, jog vyrai nelaisvėje, jog Struguose nėra jokios šelpimo įstaigos; o paklaustas, kur vaikai, atsako: „namie laikome“, ir skundžias, kad jos nieko neturinčios. Žinoma, tai daro ne visi. Toliau viskas paaiškėjo, ir Pskovo Lietuvių komitetas, kaip pasakoja, pradėjo nebe duoti pašalpų. Dabar pasakoja, kad tas pats komitetas duodas kiekvienam tremtiniui po 25 rub. kiekvienam vaikui, nenorinčiam gyventi prieglaudoje, ir 10 rub. mokyklos vaikui. Nežinau, ar tai tiesa, ar ne? Tik girdėjau, kad nieko panašaus nėra. Butų labai malonu, kad Pskovo lietuviai tremtiniai atsilieptų ir išaiškintų mums. Jau 2 metai, kaip Struguose Lūgos Skyrius įsteigė mokyklą prieglauda. Tik kada ją sutvarkys, nežinia. Kas gražiau moka nupasakot savo vargus (kurių kiti neįtęs nei neįtęs), tų vaikai prieglaudoje, o kas nenori „lįsti į akis“, tų vaikučiai turi eiti iš kažin kur mokyklon nepavalgę, neapsirėdę. Reikėtų gerai pagalvoti Lūgos Skyriui apie tai. Daug pas mus buvo atsitikimų kuriuos neįtęs oda nesurašytum. Mokytojai pas mus ilgai nepabūna. Kiekviens išvažiuodamas palieka „gerą“ atminimą. Dabar laukiam naujo mokytojo, o kol kas apsiėmė prižiūrėti prieglaudą ir truputį pamokyti atvažiavęs čia pasilsėti pil. P. Pirmą visiems mokiniams duodavo pietus, bet „patuštinus“ sandėli ir negaunant miestelyje produktų, teko kuriam laikui išdavimą pietų pertraukti. Pertraukus

pietų išdavimą mokyklą pradėjo lankyti 10—15 mok. iš 66. (Viso mokykloje ir prieglaudoje 80, bet šiuo metu 14 mok. serga). Iš karto pil. P. nežinojo, kame dalykas, bet, praėjus dviem dienom, viskas paaiškėjo. Pradėjo kalbėti, jog neleis, kol nepradės duoti pietus. — „Ką veiks, kad valgyti neduoda“ — pasakoja. Tautiečiai! nejaug jus leidžiate vaikus mokyklon, kad pavalgytų, o ne mokyti? Pasakykit atvirai, ko jūs norit: ar mokslo ar valgio?

Strugu Vargšas.

GIRIOS, PETRAPILIO PRIEMIESTIS.

Giriose kiekvieną savaitę arba taip šventą dieną prisirinkdavo daug lietuvių, bet tiek, kiek buvo susirinkę antrą Sekminių dieną, niekuomet nebuvo matyti. Atvykusieji beveik visi liudies žmonės, mūsų broliai kaimiečiai.

Sulaukę švenčių, kurios Lietuvoje būdavo tokios puikios, jie, nuvarginti sunkių kasdieninių darbų ir dabar einančių visokių sambrūzdžių, ištroškę tyro oro — telkėsi, spietėsi Giriose pasilinksinti: pažaisiti lietuviškų žaizlų ir taip tyrame ore pasikalbėti apie savo vargus, praeitį ir t. t.

Ir kaip puiku matyti linksminantis brolius lietuvius kaimiečius šiame šiaurės krašte, toli nuo tėvynės, nuo tų vietų, kuriose mes visi nuo pat kūdikystės augdami linksminomės.

Toki pasilinksminimai gyvai primena Lietuvą ir viską, kas tik yra lietuviška. Kiekvienas dalyvaujantis juose, jaučia savo sieloje kažkokį neapsakomą ramumą, džiaugsmą.

Atėjus gi vakarui, kada visi sudainuoja: „Eisim broleliai namo“... dar labiau pasidaro linksma. Nenoromis susirinkusieji sako viens kitam sudien, norėdami ilgiau dar pabūti. Bet kiekvienas matydamas artinant nakties atsilįs ir žinodamas, kad po jo stos sunkūs sunkūs dienos darbai, atsisveikinę su pažistamais ir pakvietę juos kitą šventadienį vėl atvykti Girisos, su didžiu džiaugsmu grįžta namon į Petrapilį.

Apgailestinas yra tik vienas dalykas — moksleivių nė vieno nebuvo matyti. O, žinoma, moksleiviai visokiais būdais daug padėtų tokiuose pasilinksminimuose.

Pumpuras.

LIETUVIŲ DIENA POLTAVOJE.

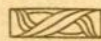
Pas mus Lietuvių Diena buvo sutaisyta gegužės m. 11 d.: 7 d. nesusėjome, nes vėlavome Vyskupo cirkuliarą. Bažnyčioje surinkta 119 rub. Tą pačią dieną Centro Komiteto Įgaliotinis P. Micevičius organizavo sunaikintos Lietuvos naudai rinkliavą visame mieste. 40 rinkinių ir rinkinių, iš kurių viena buvo pasipuošusi puikiais tautiniais rubais, surinko 561 rub. 54 k. Rinkliavai sutaisyti, išleista 49 rub. 95 kap. (skelbimai, afišos, parašai ant dėžučių ir skydu, poperis ir spilkutės ženklukams ir kt.). Liko 511 rub. 59 kap., kurie drauge su paaukutu po rinkliavos p-lės M. Petrovos 1 rub. gegužės 20 d. išsiųsti Centro Komitetui Petrapilin.

K. Baltasparnis.

VORONEŽAS.

Gegužės 7 dieną, kada buvo renkamos Lietuvai aukos po visas pasaulio bažnyčias, Voronežo lietuviai sutaisė vadinamąją „lietuvių dieną“: tą dieną rinko aukas ne tik bažnyčioje, bet ir po visą miestą ir kai kurias įstaigas. Iš viso surinko arti penkių tūkstančių rublių. Bažnyčioje surinko 526 r. 11 kap., dėžutės davė 2476 r. 79 k., laukštais iš kai kurių įstaigų gauta 882 r. 43 kap., „Zano“ kavinė 172 r. 57 k., lietuvių koncertas sode 363 r. 58 k., kinemat. „Biografas“ 35 r., kinem. „Ampiras“ 50 rub. Kai kurie lakštai su pinigais nėra dar grąžinti, kai kurios įstaigos dar neatsiuntė Lietuvai paskirtų pinigų.

X. X.

Moterų susirinkimas Tambave.

Išaušus naujo laisvo gyvenimo aušrelei, visa, kas tik gyva, stiebiasi prie

to laimės žibinto. Skardus žadžių „laisvė, lygybė, brolybė“ aidas suskambėjo plačiose Rusijos erdvėse ir kiekvieną suelektrizavo.

Lig šiol apkaustyta mintis, pajutus laisvę, ištryško it iš didžiulio vulkano ir nusidreke plačiai, plačiai...

Laisvoji mintis sutrupino vergijos grandinius!..

„Vergas“ pasijuto esąs žmogumi... Tai galima pasakyti ir apie moteriškę: ji lig šiol neturėjo žmogaus teisių; jai buvo užtvėntas kelias į šviesą; ji neturėjo teisės pakelti savo balso, pasiskusti.

Bet štai — moteriškai atsivėrė naujo gyvenimo anga: ji tapo laisva piliete, igijo lygias teises su vyrais. Kad visa tai giliai išsisklaidytų gyvenimo dirvoje, kad toji lygybės saulutė vėl nepasislėptų už tamsaus miško, reikia organizuotis, nes vienybėje galybė, daryti susirinkimus ir t. t.

Štai ir Tambove „Liaudies Sąjungos“ įgaliotinio gerb. kun. I. Starkevičiaus rūpesniu buvo suruoštas šių metų gegužės 8 dieną pirmas moterų susirinkimas. Jame dalyvavo apie 200 žm. Susirinkimo pirmininke buvo išrinkta pil. S. Paliulytė, kuri visų pirma pasveikino moteris, igijusias lygias teises su vyrais. Toliau kalbėjo apie moteris skaudų padėjimą, jos pažeminimą; žadino pakelti savo balsą visuomenės gyvenime ir reikalauti, kad jis būtų išgirstas; kvietė dalyvauti rinkimuose, ypatingai besitariančiame rinkime atstovų Lietuvių Seiman.

Mok. P. Miknevičaitė stambiais bruožais nupiešė reikalingumą susipažinti moterims su visuomenės gyvenimu, lavinimosi reikalingumą ir paskelbė „Žiburio“ gimnazijos mokinių (at-kių) sumanymą įsteigti tremtinėms vakarinius kursus.

Mok. M. Gineitytė kalbėjo taip pat apie moterų švietimą ir nurodė pavyzdžiais iš kasdieninio gyvenimo, kad priežastis, jog moters atsiliko išsilavinime, yra vyrai.

Iš vyrų pusės, kurių keletas apsilankė susirinkime, pasipriešinta moterų reikalavimui lygių teisių, kadangi jos fizika daug silpnesnė ir negalintys susilyginti su vyrų gabumais.

Ši despotinė nuomonė sutiko smarkią opoziciją. Buvo paaiškinta, kad moteris nemano stvertis darbų ne savo; jos ir igijusios teises privalo pasilikti moterims, bet jos ieško teisybės, stengias nuversti tą tamsiąją pajėgą, kuri slopina jų dvasios išsivystymą.

Konkrečios rezoliucijos susirinkimas neformulavo. Nutarta sušaukti kitą susirinkimą gegužės 11 dieną.

Sutrūko panciai, kurie mus varžė! Tad spieskimės, sesutės, į vieną ratą, sukrusime į darbą, nes prieš mus stovi plati darbo dirva! Aukokim ant Tėvynės aukuro savo laisvę, pajėgas! B. L.

Žinios.

PETARPILYJE.

Baltabiliečius šaukia. Laikinoji Vyriausybė įsakė pašaukti kariuomenės baltabiliečius, paleistus iki sausio 1 d. 1917 metų ir šauktus kariuomenėn nuo 1896—1918 metų. Pradės žiūrėti baltabiliečius nuo jaunesnių metų.

Karininkų lenkų suvažiavimas. Gegužės 28 ir 29 d. karininkų lenkų suvažiavimas svarstė atskiros lenkų kariuomenės sudarimo klausimą. Lenkų armijos šalininkai išrodinėjo, kad lenkų kariuomenė esanti būtina reikalinga, tik turėdami stiprią kariuomenę lenkai gali turėti taikos kongrese savo atstovą. Sudarimui lenkų armijos griežtai priešingi socialistai. Jie apskritai esą priešingi tautinėms kariuomenėms, nes tas tik silpnina rusų kariuomenę. Buvo ir tokių, kurie išrodinėjo, kad karais, sudarius lenkų kariuomenę, nepasinaudotų konservatyviniai lenkų elementai savo tikslams. Svarbiausia gi tai tas, kad Rusijos lenkai sudaro tik

dalelę lenkų tautos, tokį svarbų klausimą, kaip armijos sudarimo, gali risti tik visa lenkų tauta.

Žydų sionistų suvažiavimas. Šiomis dienomis prasidėjo visos Rusijos žydų sionistų suvažiavimas. Suvažiavimas svarsto svarbiuosius šių dienų klausimus, kurie liečia žydų sionistų gyvenimą. Tarp kito ko svarstė senosios žydų kalbos atgaivinimą ir žydų centro Palestinoje sudarymą. Del senosios žydų kalbos dauguma balsų priėmė rezoliuciją, kad ten kur del kokių nors priežasčių negalima mokyti senąją žydų kalbą, būtų mokoma kalbamoji kalba („žargonas“). Žydų teritorijos sudarimas Palestinoje, galima esą išristi tik referendumo keliu.

Naujailio veikalo koncertas. Gegužės 22 d. miesto dūmos salėje buvo Naujailio kompozicijų koncertas. Labai gražiai atliko savo dainas solistas Kačanauskis ir dainininkė Katibaitė. Malonų įspūdį padarė, kada toks galingas ir gražus balsas apdainavo Senovės garbingą Kauno pilies bokštą. Taip pat ir Burtai labai visiems patiko, nes publika delyn plovimais privertė po kelis kartus kartoti. Pianiste paskambino „Nokturną“; yra tat graži muzika, liaudies dainelių pagrindais sukomponuota. Paskui gana didelis choras, vedamas Kavaliausko, padainavo keletą dainų. Pastebėtini labai gražūs sopranai ir basai. Kaip matome, šiemet tris koncertus turėjome.

St. Cerniauskis.

IVAIRIOS.

Karininkų moterų sąjunga. Karo vyresnybei leidus, Petrapilyje susiorganizavo karininkų moterų sąjunga, kuri taisyms maršines rotas. Į maršines rotas priimamos moterys turinčios nemažiau kaip 16 metų. Rotų viršininkais galėsiančios būti tik baigusios nemažiau kaip vidurinį mokslą.

Voronežas. Baigė gimnaziją. Šiemet Vilkaviškio gimnaziją Voroneže baigė iš viso 40 mokinių, jų tarpe 12 lietuvių: 1) Jonas Bartkevičius, 2) Boleslovas Giedrys, 3) Jonas Gruodis, 4) Juozas Vilimaitis (sid. med.), 5) Petras Vadopalas (sid. med.), 6) Jonas Norkus (sid. med.), 7) Jonas Lingė, 8) Eduardas Turauskis (sid. med.), 9) Jonas Štaras, 10) Kleopas Jovanauskis, 11) Antanas Janulionis, 12) Antanas Šveikauskis. Ž.

SVETUR.

Angluose. Darbininkų konferencija. Anglų darbininkų konferencija priėmė rezoliuciją, kurioje reikalaujama sušaukti taikos konferenciją, kurioje dalyvautų darbininkų kolonijų atstovai, taip pat atstovus nuo Irlandų. Konferencija privalo pripažinti visoms mažoms tautomis pačioms spręsti savo likimą. Priešrinkinkai užkariautas žemes privalo grąžinti jų savininkams.

Albanai. Italai paaiškino, kad jie paskelbė albanams nepriklausomybę tik karo aplinkybių verčiami, galutinai albanų likimą spręsianti konferencija, kuri bus Londone.

Chinuose. Chinuose kaž kas neramu, visoje valstybėje žymus judėjimas. Amerikos Jungtinių Valstijų Vyriausybė nusiuntė notą, kurioje pareikalaujama kad Chinų vyriausybė šauktų šalį vienybėn.

Graikuose. Graikų karalius Konstantinas atsisakė būti karaliumi ir sostą atidavė savo sūnui karalaitiui Aleksandrai.

Prancūzų spauda džiaugdamosi rašo apie atsisakymą nuo sosto Kastantino. Esą taip įvykę dėka generolo Sarailio. Dabar santykiai tarp sąjungininkų ir Graikų turėsia pagerėti.

Austrų socialistai. Socialistų laikraštis „Nepšava“ išreiškia pasitikėjimą Reventlovui ir pritaria austrų aneksioniniams siekiniams Balkanuose. Delei to esą reikalinga nugalėti priešininkus.

Japonai. Japonų vyriausybė nepatenkinta, kam Amerikos Jungtinių Valstijų pasiuntinys Pekine išikišo į Chinų reikalus.

Šveduose. Įstatymų projektą del įvedimo valstybėje privalomo darbo antrieji riksdago rūmai atmetė.

Ispanuose. Karoministerijai išleido įsakymą apie įvedimą kariuomenėje stipresnės disciplinos. Paskutiniu metu kariuomenėje daug kilo visokių nesusipratimų delei disciplinos.

KARAS.

Rusų šone. Dideli rusų žvalgų būriai darė žvalgybas.

Kaukazo ir rumunų šonuose nieko ypatinga.

Prancūzuose. Anglų kariuomenė žygiuoja priekiu. Į šiaurės rytus nuo Mesinos, kokių dviejų mylių plotu, anglų kariuomenė paėmė vokiečių apkasų ir Gasparo kaimą. Apie Guzokūrą vokiečių armotos karštai šaudė anglų linijas. Anglai įvairiose vietose paėmė daug vokiečių intinijų.

Italų šone. Italų armotos šaudė vokiečių linijas.

Iš Tautos Pažangos darbų.

Šių metų gegužės 14 dieną Voroneže įvyko Tautos Pažangos partijos skyriaus steigiamasis susirinkimas, į kurį atvyko apie 35 žmonės. Susirinkimą atidarė kun. dėkanas Jasienskis, aiškindamas dabartinių laikų svarbą ir pabrėžė, kad tik organizuota visuomenė gali šitą pasiekti politikos srityje.

Po prakalbos J. Vokietaitis perskaitė Tautos Pažangos principus ir paaiškino laikuriuos jų punktus buvo padaryta pertrauka, per kurią nariais įsirašė 25 žmonės.

Toliau išrinkus iš šių žmonių valdybą: J. Vokietaičio, J. Špakevičiaus, A. Mackevičiaus, J. Petrauskaitės ir L. Miltenaitės, buvo svarstomi rinkimai į Lietuvių Seimą.

Po kai kurių kalbų nutarta dalyvauti rinkimuose kartu su kitomis partijomis ir organizacijomis, statant savo kandidatus. J. V.

Laiškas redakcijai.

Gerb. „Lietuvių Balso“ Redakcija! „Liet. Balso“ Nė 29 M. Valeikos korespondencijoje esu kaltinamas Kazanės lietuvių vienybės ardymu.

Negaliu tokios kaltės sau pripažinti, betgi neįstengiu laikraštyje tą kaltinimą atšaukti, nes turėčiau aprašyti visą savo Kazanėje buvimo istoriją.

Del korespondencijoje kalbamojo protesto turiu štai ką paaiškinti:

1) A. Jaroševičius pats buvo kalbėjęs apie tai, kad jisai jau buvo vykdomajame Komite te kaip Kazanės „Lietuvių Komiteto“ atstovas ir kad jam buvo pranešta, jogei „Lietuvių Komitetas“ turįs teisę siųsti iš savo tarpo du delegatus;

2) tuo tikslu A. Jaroševičius privatiname susirinkime padarė minėtųjų dviejų atstovų rinkimus; buvo išrinkti A. Jaroševičius ir mokytojas Sirutis;

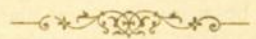
3) patsai A. Jaroševičius yra C. K. įgaliotinis, t. b. jojo vadinamas Kazanės „Lietuvių Komitetas“ yra visuomenės įstaiga, bet ne organizacija; be „Komiteto“, jokių kuopų ar draugijų kazaniškiai lietuviai neturi;

4) kadangi viens pats Jaroševičiaus buvimas Kazanės lietuvių tarpe negalėjo jam duoti jokių moralinių teisių atstovauti lietuvių „Vykdomajame Ko-

mitete“, todėl mano protestas rado visišką užuojautą iš pusės kazaniečių ir tik šita užuojauta paremtas drįsau viešai protestuoti;

5) neįsąsąsąs todėl jokios moralios atsakomybės Jaroševičiaus asmeniui, laikau save kaltu lietuvių visuomenės akys tik tuo žvilgsniu, kad mano protestas buvo įteiktas rusų organizacijai; bet gi vien paties reikalo apyستовos privertė mane minėti būdu pasielgti.

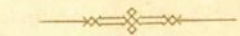
Taip pat turiu atitaisyti šią taktinę klaidą: ar latviai piktinosi manim, ar ne — to nežinau, tik skaityti referatą apie Čiurlionį niekuomet man nedraudė ir drausti negalėjo, nes paskaita buvo pradėta organizuoti vasario mėnesyje, vadinasi prieš revoliuciją; paskaitos diena buvo paskirta kovo 12 d.; del prasidėjusio politikos judėjimo paskaita neįvyko, ir latviai atsiprašė mane už tai, kad negalėjo paskaitos įvykinti. Mano pasiūstas protestas, kaip patsai Valeika praneša, buvo viešai paskelbtas kovo 29 dieną, vadinasi tą dieną, kada aš jau buvau Petrapilyje ir iš ten atgal Kazanėn nebegrįžau, o keliauau į Jaroslavlį. Tokiu būdu aišku, kad visa pasaka apie neleidimą paskaitos yra gryniasias M. Valeikos prasi-manymas. Vit. Bičiūnas.

Ačiū tautos darbininkams.

Koncertas mitingas, sutaisytas 27-V sunkiomis aplinkybėmis, davė didelę materialiąją pasipirtį*) katik išdygusiai Lietuvių Karininkų Sąjungai. Jos vardu tariam širdingą ačiū: pil. Yčui, kuris, nežiūrint į Seimo pasėdį, rado galimybę ateiti mitingą ir pasakyti ilgą prakalbą, pil. Kutkauskii ir pil. Kačanauskii, neėmusiems už dalyvavimą koncerte užmokesnio; kun. Pranciekėiui ir pil. Marcinui, padėjusiems suorganizuoti ir išlavinti didelį chorą; gerb. choristam - sėms, nepasigailejusiems laiko darbui ir pil. Žilinskienei, kurios tritusa ir rūpesčiu buvo sutaisytas bufetas.

Koncerto-mitingo rengimo komisija.

Daugiau atidės.

I. „Lietuvių Balso“ 36 Nė paskelbtos aukos „Lietuvių pulkams organizuoti“ — 43 rub. 10 kap. Čiapat prisegtos aukos Lietuvių Karininkų Sąjungai. Gale—mano parašas. Išėina, kad tas visas aukas aš jau priėmiau. Pranešu, kad jokių aukų „Lietuvių pulkams“ organizuoti iki šioliai aš nėsų gavęs. Redakcijos nuosirdžiai prašau toliau nevienyti mano skelbiamas aukas su man nežinomomis.

II. Girdėjau, kad kaž kokiame Liaudies sąjungos mitinge kaž koks nežinomas kareivis rinkęs Lietuvių Karininkų Sąjungai aukas ir pririnkęs „kupiną kapurę“. Pranešu, kad Sąjungai buvo renkamos aukos tik tai vieną kartą. Vykdomojo Komiteto nario dr. Mitriko 7-IV Liaudies Sąjungos mitinge. Surinktos aukos 216 rub. buvo paskelbtos laikraščiuose. Manau, kad apie tą rinkimą aukų ir kalba su „abejone“ gerbiamejie tautiečiai.

L. K. S. Išdininkas Laurinaitis.

Pranešimai.

I. „Žiburio“ progimnazijoje Jaroslavlėje įstojamieji egzaminai į III, II, I ir rengiamąją klases bus rugpjūčio mėnesyje. Mokslo programa lygi tų pačių klasių rusų valstybinių vyrų gimnazijų programai. Tik lietuvių kalba daug plačiau praėinama. Višiemis progimnazijos mokiniams (ėms) du-

Apie 1000 rub. pelno.

da visą išlaikymą Jaroslavlės Lietuvių Komitetas.

1917—1918 mokslo metais mokslo dalykai bus aiškinami lietuvių kalba, taigi kandidatai (tės) turėtų gerai lietuvių kalbos pasimokyti. Egzaminus galės laikyti ta kalba, kuria kas mokės.

Ateinančiais mokslo metais „Žiburio“ progimnazijoje bus darbo 2—3 mokytojams (joms). Pamokas pasidalyja tarp savęs mokytojų tarybos nariai. Apmokamas darbas šiaip: už vieną savaitės pamoką per metus baigusiems (joms) augštasias mokyklas—75 rub., vidarines—60 r. Klasės šeiminkystė taip pat apmokama. Vienas mokytojų galėtų paimti auklėtojo priedermes bendrabutyje sąlygomis:—visas išlaikymas ir 60 rub. mėnesiui.

Laisvos pamokos tikybos (kunigui), lotynų kalbos, aritmetikos naujųjų kalbų ir kitų dalykų.

Sužinoti smulkiau galima iki birželio 20 d. Petrograd, Vladimirskij prosp. № 19 b. 24-a J. Jankevičius, Paskui Jaroslavl, Romanovskaja 44 Lietuvių progimnazijos Inspektoriui.

J. Jankevičius.

II.

Draugai-ės ateitininkai!

Birželio 2 d. Voroneže bus pirmoji, laisvės saulei patekėjus, mūsų ateitininkų konferencija, kurioje mes tarsime ir rišime daug svarbių ir būtinų mums jaunuoliams klausimų. Bet norint, kad konferencijoje atspindėtų visa, kas mūsų daroma, ko mes siekiame, trokštame, kokios priežastys kenkia mūsų bendram darbui, reikalinga, kad, be delegatų, kuriuos siųs kiekvienas ateitininkų būrys, atvyktų draugų-ų, kaip organizacijos narių, taip pat baigusių mokslus (karo gydytojų, karininkų, inžinierių, advokatų etc) ir jau apleidusių mūsų vis augančias eiles.

Nors kelionė sunki, bet neatsisakykime nuvykti į konferenciją! Pasinaudokime laisvės metu ir obalsiais, kurie plačiai apklė visą Rusiją ir veržias pasklisti visame pasaulyje...

Rinkimės, Draugai-ės, ir kurkime Tėvynės ir savo ateitį laisvės, brolybės ir žmoniškumo pamatais...

Voronežiečių būrelio vardu:

Domas Jasaitis.

Edvardas Turauskis.

Kazys Graužinis.

Antanas Matulaitis.

P. S. Atvažiuojantieji kraipkitės į Ed. Turauskį: Грузовая, 28.

III.

„Lietuvių Balse“ № 35 ir „Santaros“ № 17 buvo pažymėti reikalingi ūkio mokykloms rankvedėliai.

Šiuo turiu pranešti, kad

1) „Ūkio triobesių statymas“,

2) „Bendra mechanika“,

3) Matininkų mokslas (matininkavimas)“ pasimė rašyti inž. P. Griška.

Rankvedėliai skiriami vidurinio mokslo žmonėms.

Kas norėtų rašyti ūkio mokykloms rankvedėlius, nurodytus № 35 „Lietuvių Balso“ ir 17 „Santaros“, tepraneša ūkio skyriui prie Centro Komiteto.

P. S. Gerus rankvedėlius gati parašyti tikrai specialistai, todėl ir geistina būtų, kad specialistas rankvedį rašytų tikrai savo mokslo šakos.

P. Variakojis.

Atitaisymas.

„Liet. Balso“ № 33 atspausda mano „Pienpuodis“. Prašau atitaisyti vieną klaidą, padarytą zecerio, kurs, matyti, pripažįsta dabar tik revoliuciją. Atspausda: „Bet po valandėlės neįmatomu revoliucijos keliu taukų grumelėliai vėl ima telktis viršuje“. Turi būti: „...revoliucijos keliu...“ o ne revoliucijos. Ta viena raidė, kurios nepagalvojus negalima buvo pridėti, iškreipia visą mintį, visą mano pažiūrą į socialinį gyvenimą. Kadangi tai ne niekniekis (mano akyse), tai labai prašau tą klaidą artimiausiam numerįje atitaisyti.

Aišbė.

Redakcijos atsakai.

Iš Fredrikshamno iš Suomijos gauta laiškelyje 50 kap. Karo cenzūra mums pranešė, kad pats laiškas sulaikytas cenzūros senosiomis taisyklėmis. Tad mes nežinome, nei kas siuntė pinigų (50 kap.), nei ko kiam reikalui. Prašom greičiau pranešti.

Redaktorius **L. Noreika.**

Leidėjas **Martynas Yčas.**

VINCENTAS JAKAITIS, Kauno gub., Ukmergės aps., Raguvos par. ir PRANAS VAZNARIS Kauno gub., Pan. aps., Pūmėnų par.

Дѣйств. Армія, гор. Бѣлгородъ, Курскій полскій запасный полкъ, 15 рота, 2 взводъ

Kar. POVILAS ŠAUKEVIČIUS Suv. gub., Seinų aps., Leipūnų par., Mižonių kaimo ieško motinos Teofilijos, žmonos Onos, sūnaus Jono, dukters Albinos giminių ir pažįstamų.

Дѣйств. Армія, 50 зап. пѣх. полкъ, полковая хлѣбопекарня.

1141—2

Pskove reikalingas

vargoninkas gerai žinąs savo amata ir kanceleriją. Nevedęs arba su maža šeima. Kreipties:

Настоятель Псковского Р.-К. костела Кс. Левоводъ.

1141—1

Kar. STEPONAS BARTASEVIČIUS Kauno gub., Eriogalos valsč. ieško sesers, švogerio Jono Digrio, brolio Jono, giminių ir pažįstamų.

Ст. Приднѣпровская, Ряз. Уральск. ж. д. Управление гуртовъ Виленскаго района. Иосифу Гвильдису перед. Барташевичу.

1141—1

JONAS UBAVIČIUS iš Pasvalio, Kauno gub., Pan. aps., ieškau tėvų, seserų, giminių ir pažįstamų.

Кавказская армія, 24 Кавказскій рабоч. баталіонъ И. А. Убовичу.

1141—1

Kar. MYKOLAS KLEIZA Suvalkų gub., Marijampolės aps., Pakumprių kaimo, Garlevos par. ieško žmonos Onos, tėvo Simano, brolio Juozapo, Ant. Kašausko, Stanislovo Judinsko, Pagermano valsč., giminių ir pažįstamų.

Дѣйств. Армія, 50 зап. пѣх. полкъ 5 рота.

1141—2

Kareiviai Kauno gub., Ignas Vyšniauskas, Kauno aps., Kėdainių par., Kodžionių kaimo; Pranciškus Paškevičius, Mažeikių par., Reivičių kaimo; Ant. Pilelis, Telšių aps., Platelių par., Visvainių kaimo; Jonas Tumonis, Skapiškio par., Topolio dvaro; Antanas Žekas, Pan. aps., Šilagalio kaimo; Juozapas Armalas Kauno aps., Krakių par., Dovydiškių kaimo — visi mes ieškom giminių ir pažįstamų. Mūsų adr.: Дѣйств. Армія 189 Измайловскій полкъ, Нестроевая рота 2 разрядъ обоза.

23—1

Kar. KAZIMIERAS BRAZAITIS Suv. gub., Marijampolės aps., Igliaukos par., ieško motinos, giminių ir pažįstamų.

Петроградъ, Новая деревня, Заусадѣнная ул. № 9, кв. 1. Казимиру Бразайтису.

24—2

KAZIMIERAS MANIOKAS Kauno gub., ir aps., Kriokių valsč., Mantviliškių kaimo, ieškau giminių ir pažįstamų.

Дѣйств. Армія, 1 дивизіонъ 11 полевой тяжелой арт. бригады, 3 батарея Казимиру Манекасу.

17—1

Mokinys ANT. LAUGALIS Kauno gub., Raseinių aps., Batakių kaimo, ieškau šių giminių: Motiejaus Šegždos iš Girdiškių ir Agotos Valantėjės iš Paprudžių, taip pat giminių ir pažįstamų, gyvenusių prieš karą Čikagoje, ir pranešu, kad tėvai su visa šeima liko Batakiuose, iš kur iki šiai dienai negaunu jokių žinių. Mano adresas: Ярославль, Воздвиженская ул. домъ № 13 кв. г. Самарина № 1.

17—1

Kar. KASPARAS KUBILINSKAS Kauno gub., Raseinių aps., Girkalnių m. ieškau brolių Juozapo ir Vladislavo, giminių ir pažįstamų.

Дѣйств. Армія 44 Сибирскій стрѣлковый полкъ, 3 рота.

15—1

Kar. KLAUDIJUS ŠAKĖNAS noriu susirašinėti su giminėmis ir pažįstamais.

Дѣйств. армія. Управление 1 дивизіона 7 полевой тяжелой артиллерійской бригады Клавдію Шакенасъ.

16—1

Kar. JONAS KATELĖ, Kauno gub., Pandėlio par., Stunkūnų kaimo, ieškau giminių ir pažįstamų.

финляндія, Гор. Товастгустъ Расходный Магазинъ № 9 И. Кателло.

16—1

PETRAS ČIGAS Kauno gub., Panev. aps., Biržų valsč., Semeniškių kaimo ieškau brolių gyvenančių Amerikoje taip pat giminių ir pažįstamų.

Петроградъ, Саперный пер. № 9, кв. 9. Америкос laikraš. prašau atsispauzdinti.

14—3

PETRAS VALINTELIS, krautuvninkas iš Pabiržės miestelio, ieškau giminių ir pažįstamų.

Гор. Липецкъ, Тамбовской губ., Сокольскій заводъ. Петру Валинтелису.

12—1

KAZIMIERAS TREINAUSKIS iš Mintaujos ieškau sūnaus Petro 13 m. buvusio prie ūkininko Dobelės apskaito jeigu kas apie jį žinotų meldžiam pranešti adres.: Петроградъ Таврическая ул. № 21, кв. 5.

13. — 1

ALEKSANDRAS KADIS Kauno gub., Panevėžio aps., Linkavos miestelio ieškau giminių ir pažįstamų.

22 военно-дорожный отрядъ при 5 арм. м.

5—1

ANTANAS KAUPELIS iš Rokiškio, Kauno gub., Zarasų aps., prašau giminių ir pažįstamų atsilepti šiuo adresu:

Гор. Баку, Большая Морская ул., здание Бакинскаго Уѣзднаго Мироваго Отдѣла, Секретаріу Отдѣла Антошу Феликсовичу Каупелису.

1109—1

BRANISLOVA NOREIKAITĖ Kauno gub., Šiaulių aps., Seduvos par., Kaulališkių kaimo ieško brolių Jono ir Antano Petronaičių taip pat giminių pažįstamų gyvenančių Amerikoje.

Петроградъ, Саперный пер. № 9, кв. 9. Америкос laikraš. prašau atsispauzdinti.

13—4

KAZIMIERAS VALKIŪNAS Kauno gub., Pan. aps., Biržų valsč., Gajūnų kaimo, ieško giminių ir pažįstamų.

Петроградъ, Саперный пер. № 9, кв. 9.

13—2

PRANYS RUBIKAS ieško brolio Juozo, kareivio, Suv. gub., Naumiesčio aps., Skaisgėrių kaimo. Prašau gimines ir pažįstamus atsilepti.

Дѣйств. армія, Полевая аптека № 4 Рубикасу.

1053—1

PETRAS PLEPIS Kauno gub., Pan. aps., Biržų valsč., Strošių kaimo ieškau giminių ir pažįstamų.

Дѣйств. Армія 172 пѣх. зап. полкъ, 12 рота, 2 взводъ.

13—2

M. DAILIDONIS, Kauno gub., Šiaulių aps., ieškau gim. ir pažįst. Дѣйств. арм. 18 инженерн. строительной дружины 1-ый отрядъ.

235—1

ANTANAS RAMANAUSKAS Suv. gub., Naumiesčio apsk., ieško Silvestro Kasiulaičio ir Povilo Malvicos mok. k. r. Jono Urbaičio. Atsilepkite arba žinančius apie juos prašau pranešti.

Гор. Кологрива, Костромской губ. Униженское лѣсничество. Романовскому.

1069—

FRANCIŠKUS PETRAITIS Kauno gub., ir apsk. Velionos val., Stakių par., Amručių kaimo, ieškau giminių ir pažįstamų.

Петроградъ, Мѣшанская ул. № 22, кв. 18.

12—1

MARCIJONA ZUBAVIČIENĖ Kauno gub., Telšių aps., Varnių valsč., ieškau sesers Petronelės Štupelaitės. Prašau žinančius ją, pranešti:

Нижеднѣпровскъ, Екат. губ., Московская ул., д. № 11, приютъ старцевъ, Марціанъ Зубовичъ.

700—3

JUSTINAS BEZAS, Suvalkų gub., Naumiesčio apsk., Povengrupių kaimo, ieškau tėvų, brolių, seserų, giminių ir pažįstamų.

Ст. Рыбачкая, Петроградъ губ., 4 желѣзнодорож. раб. баталіонъ, 2 рота, 4 взводъ. Безасу.

32—2

ELENA SINIAUSKAITĖ Suv. gub., Kalvarijos aps., Nadnemansko (?) valsč., Panemuninkų kaimo ieškau Onos, Pranės ir Marijonos Siniauskaičių, giminių ir pažįstamų.

Саратовъ, Деятярная пл. Баракъ № 2.

622—1

Balandžio 8 dieną 5 val. vakaro prapuolė JUOZAPAS DOVIDAVIČIUS sūnus 13 m. ANTANAS DOVIDAVIČIUS, išėjo stotin ir prazuvo, kas apie jį žino arba sužinotų prašom pranešti šiuo adresu: Тамбовской губ., Элатомскаго уѣзда, село Ясово, Иосифу Довидовичу.

7—1

Skaitykit ir platinkint „Lietuvių Balsą“!

Ši valanda yra be galo svarbi. Dabar svyruoja mūsų tautos ir mūsų Tėvynės Lietuvos likimas. Jis pareina nuo mūsų pačių susipratimo ir mokytojų ginti Lietuvos reikalus. Visi turime žinoti, kas darosi aplink mus ir ką mes turime daryti. Tenebūnie nė vienas lietuvis be laikraščio, to kelio vadovo.

„Lietuvių Balsas“, kaip pirmiau, taip ir dabar stengiasi ir rūpinasi tą kelią rodyti ir šviesti.

Kas jau skaitote „Lietuvių Balsą“, patys matote, kaip jis yra atsidėjęs ir atsidavęs Tėvynės ir lietuvių visuomenės reikalams.

Gerb. „Lietuvių Balso“ skaitytojai! Juk mums visiems brangūs tie keliai, kuriais eina „Lietuvių Balsas“, tie reikalai, kuriuos jis gina, tie idealai, kuriuos jis rodo ir kurių padeda ieškoti.

Tad visiems mums turi rūpėti, kad „Lietuvių Balsas“ pažintų ir imtų skaityti ir tie, kurie dar nėra jo matę ir skaityę. Paraginkite savo draugus ir pažįstamus užsisakyti ir skaityti „Liet. B.“

„Lietuvių Balso“ kaina: nuo balandžio 1 d. lig metų galo 6 rub., pusei metų 4 rub. 20 kap., 3 mėn. 2 rub. 20 kap.

Adresas: Петроградъ, Саперный пер. 9, Редакция „Liet. Bal.“

Prek. ženklas
Prek. ir Pram.
Dep. patvirtintas
visok. pavid.

INKARINIS PEN-EKSPELERIS SU INKARU.

„R. I. Veiso ir K^o pirmiau F. Ad. Richterio ir K^o“ Prek. Nam. Geriausias priemonis nuo REUMATIZMO, LAUŽYMO, SUŠALIMO ir INFLUENCIJOS.

Parduodama visose gerosios aptiekose ir aptiekose krautuvėse. SAUGOKITEŠ IMITACIJŲ! Perkant prašom išdėti mūsų APTAISUS ir FIRMA. Kainų sąrašus ir knygutes siunčiame veltui.

„R. I. VEISO ir K^o pirmiau F. AD. RICHTERIO ir K^o“ Prek. Nam. PETRAPILIS, Mikalojaus g. № 4.